

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3154/2023. (III. 27.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Schanda Balázs* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.20.260/2022/3. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó személyesen eljárva, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúria Pfv.IV.20.260/2022/3. számú ítélete, valamint a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.823/2021/4. számú ítélete ellen. Álláspontja szerint a támadott bírósági ítéletek sértik az Alaptörvény II. cikkét, a VI. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállása szerint az indítványozó egyetemi oktató, aki 2019. május 17-én a Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán egy közel nyolc és fél órás előadást tartott, amelyről hangfelvétel készült. 2021. június 1-jén egy internetes oldalon (a továbbiakban: az alapügy alperese) az alábbi cikk jelent meg: „A református egyetem oktatója nyíltan patkányozza a fideszeseket”. A cikk miatt az indítványozó sajtóhelyreigazítási-kérelemmel fordult az alapügy alpereséhez, aki erre nem reagált, ezért az indítványozó keresetet nyújtott be a Fővárosi Törvényszékhez (a továbbiakban: elsőfokú bíróság). A sajtóhelyreigazítási-kérelmében az indítványozó három okból kérte a helyreigazítást: egyfelől mivel nézete szerint az alapügy alperese kiragadta a szavait a szövegkörnyezetből és azt elhallgatta, hogy a cikk címében szereplő állítást pont, hogy elrettentő példaként, a közbeszéd színvonalának érzékeltetésére használta; másfelől mivel álláspontja szerint az alapügy alperese valótlanul állította, hogy az indítványozó előadásában azt mondta, hogy Magyarországon irányított demokráciában élünk; harmadrészt pedig nézete szerint valótlanul állította a cikk, hogy az indítványozó védelmébe vette az illegális migránsokat és Soros Györgyöt. Az alapügy alperese ellenkérelmében elsősorban arra hivatkozott, hogy a hanganyagban nem csak a ténylegesen elmondottakat vette figyelembe, hanem a metakommunikációs elemeket is (az indítványozó hangszíne, megfogalmazása, vagy épp a hallgatók fel-feltörő nevetése), és ezek alapján elemezte az előadást. Erre tekintettel kérte a PK 12. számú állásfoglalás figyelembe vételét.
- [3] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta és kötelezte az alapügy alperesét a helyreigazító közlemény közzétételére. Az indítványozó által kifogásolt három pont tekintetében az elsőfokú bíróság az alábbiakra hívta fel a figyelmet.
- [4] A cikk címében szereplő állítás vonatkozásában az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az tényállításként rögzíti, hogy az indítványozó patkányozta a fideszeseket. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján azonban egy cikk címét önmagában is értékelni kell. Az alapügy alperese által megjelölt cikk címe pedig kifejezetten valótlan tényt állított. Az elsőfokú bíróság szerint ugyanis az indítványozó a címbeli kifejezést egy politikustól idézte, és azzal kifejezetten arra akarta felhívni a figyelmet, hogy a közbeszéd milyen alacsony színvonalú. Előadásának ezen része hosszasan, kizárólag erről a kérdésről szólt, és ebben a kontextusban hangzott el az állítás. Mondandójának fő konklúziója pedig az volt, hogy mind a kormányoldal, mind pedig az ellenzék alacsony színvonalú kommunikációt folytat. Ehhez képest a cikk tartalmában a szerző arról ír, hogy a címbeli gondolatot az indítványozó sajátjaként mondta, és azzal egyetértett, holott ezt az elsőfokú bíróság szerint sem a hangszín sem az előadásmód nem támasztja alá. A cikk ugyan megemlíti, hogy a címbeli mondatot korábban egy politikus mondta, de a megfogalmazásból arra lehetett következtetni, hogy a politikus „is” mondta, tehát az indítványozó azzal egyetértőleg és nem azt idézve használta a címbeli mondatot. Az elsőfokú bíróság szerint ezt cáfolja, hogy az alapvetően interaktív előadáson egy hallgatói kérdésre elhangzik az indítványozó válasza is, hogy ezt a mondatot ő szemléltetőleg használta egy politikustól idézve.

- [5] Másodsorban azt az állítást vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy az indítványozó a cikk szerint „elpanaszolta [...]”, hogy egy irányított demokráciában élünk”. Az elsőfokú bíróság szerint ez az állítás is valótlan. Az indítványozó ugyanis előadásában arról beszélt, hogy mit jelent az irányított demokrácia kifejezés és hogy a világban jelenleg sokfelé valóban elterjedt. Ugyanakkor többször is kiemelte, hogy ezt nem azért mondja, mert Magyarországon irányított demokrácia lenne. Az irányított demokrácia tekintetében amúgy sem lehet csak a jelenlegi kormányt időszerűre vonatkoztatni a fogalmat, mivel az indítványozó egy 15 éves távlatról beszélt, amelybe nem csak a Fidesz kormányzásának időszaka esik bele (kifejezetten említette például, hogy 2002 óta nincs miniszterelnök-jelölti vita). Mindezek miatt az elsőfokú bíróság szerint valótlanul állította a cikk, hogy az indítványozó „panaszolta” volna a hallgatóknak, hogy irányított demokráciában élünk.
- [6] Harmadrészt azt vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy helytálló-e a cikk azon állítása, hogy az indítványozó védelmébe vette az illegális migránsokat és Soros Györgyöt. Ennek kapcsán az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az indítványozó a „migráns-Soros” kifejezést is a kommunikáció színvonalának jellemzésére használta, és olyan sajtócikket hozott példaként, amelyek pl. a migráció kérdését leegyszerűsítve mutatták be. Ennek kapcsán azonban politikai üzenet nem volt azonosítható.
- [7] Az elsőfokú bíróság mindezek alapján, figyelembe véve azt is, hogy az indítványozó által tartott előadáson nem lehetett megkerülni a közéleti kérdéseket, példákat (már csak az oktatói szabadság miatt sem), alaposnak ítélte a keresetet és kötelezte az alapügy alperesét a helyreigazító közlemény közzétételére.
- [8] 1.2. Az alapügy alperese ezt követően fellebbezéssel fordult a Fővárosi Ítéltáblához (a továbbiakban: másodfokú bíróság), amely az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és csak a harmadik pont (az illegális migráció és Soros György) tekintetében tartotta jogosnak az indítványozó keresetét. Az első és a második pont tekintetében azonban a keresetet elutasította.
- [9] A másodfokú bíróság elsőként – az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozata alapján – azt vizsgálta, hogy az alapügy alperesének cikke a közügyek szabad vitatásának kérdésével függött-e össze. A másodfokú bíróság szerint egy egyetemi oktató előadása, az ott átadott tudás és tapasztalat, valamint az oktató tevékenysége közéleti vitát generálhat, hiszen kihat a véleményalkotásra, ezért az a közügyek szabad vitathatóságának körébe esik, ezáltal háttérbe szorítva az oktató személyiségi jogainak védelméhez való jogát.
- [10] A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság tévesen ítélete meg a cikk címében szereplő állítás tekintetében a helyreigazítási kérelmet. A másodfokú bíróság szerint ugyanis a hangfelvételtől nem következik, hogy az állítástól az indítványozó elhatárolódott volna. A felvételen ugyanis a vitatott mondat (hosszabb hatásszünet) után megjegyezte az indítványozó, hogy „igaz”, majd egy rövid szünet után folytatta, hogy ez hogyan jellemzi a közbeszéd színvonalát. Emellett az indítványozó hanghordozása, hangsúlyozása, és hallgatói reakciók is azt erősítik, hogy az indítványozó egyetértett a mondat üzenetével. Ezért erre nézve a helyreigazítási kérelem nem volt megalapozott.
- [11] A másodfokú bíróság szerint az irányított demokráciára utaló rész tekintetében sem megalapozott az indítványozói kereset, mivel a hangfelvételtől az derül ki, hogy az indítványozó a fogalmat Magyarországon kifejezetten 2010 óta lévő időszakra használja (az ítélet szerint az indítványozó a hangfelvételen az alábbiakat mondta: „2010, de inkább ’12, ’13 óta nincs politikai diskurzus a nyilvánosságban. Nincs. Megszűnt.”). Ezt követően példákkal támasztotta alá ennek Magyarországon való megvalósulását. Mindezek szerint a másodfokú bíróság szerint helytálló volt a cikk állítása, hogy az indítványozó „elpanaszolta a diákoknak, hogy irányított demokráciában élünk”.
- [12] A cikk harmadik kifogásolt pontja tekintetében a másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját.
- [13] 1.3. A másodfokú ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához. A Kúria a másodfokú ítéletet hatályában fenntartotta.
- [14] A Kúria szerint a másodfokú bíróság helytállóan tulajdonított jelentőséget annak, hogy az indítványozó egy nyilvános előadást tartott, amely közérdeklődésre tartott számot [ezt pedig az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozata alapján figyelembe kellett venni az ügy értékelésekor]. A Kúria ez alapján vizsgálta az első és a második pont szerinti kérdést, és a PK 12. számú állásfoglalását is figyelembe véve (miszerint a vitatott kérdést a teljes szövegkörnyezetet értékelve kell vizsgálni, valamint a társadalmilag kialakult közfelfogást is értékelni kell, a véleménynyilvánítás-értékelés-tudományos vita azonban nem lehet helyreigazítás tárgya) megállapította, hogy az indítványozó hanghordozását valamint a hallgatói reakciókat is értékelve az indítványozói kereset nem volt megalapozott. A Kúria is jelentőséget tulajdonított az „igaz” szónak és az előtte valamint utána tartott

szünetnek, továbbá az irányított demokrácia tekintetében is osztotta a másodfokú bírósági álláspontot. A Kúria szerint a másodfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is eleget tett.

- [15] Mindezek alapján a Kúria elvi tételként rögzítette, hogy egy nyilvános egyetemi előadás közérdeklődésre tarthat számot, így az ott elhangzottak tartalmát annak konkrét szövegén kívül az előadó által alkalmazott hanghordozás, az eset összes körülménye és a hallgatói reakciók alapján is értékelni kell. Ezért sajtóhelyreigazításnak csak valótlan tényállítás alapján van helye.
- [16] 1.4. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. A főtítkári felhívást követően kiegészített alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény II. cikkének, VI. cikk (1) bekezdésének, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét állította.
- [17] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tekintetében arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint (bár a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból nem következik a „jó döntéshez” való jog, de a megfelelően indokolt ítélet követelménye igen) a Kúria és a másodfokú bíróság túlterjeszkedett a fellebbezésen és a felülvizsgálati kérelmen. Véleménye szerint ugyanis az alapügy alperesének egyetlen indítványában és ellenkérelmében sem szerepelt az „igaz” szó elhangzására való utalás, vagy, hogy az arra utalna, hogy ő a cikk címében szereplő állítással egyetértene. A másodfokú bíróság tehát véleménye szerint anélkül adott ennek a szónak jelentőséget, hogy arra az alapügy alperese korábban felhívta volna a figyelmét. Ezáltal viszont a másodfokú bíróság túlterjeszkedett a fellebbezésen (amelyet a Kúria sem korrigált), amivel megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését. A Kúria és a másodfokú bíróság döntései kirívóan okszerűtlenek voltak, már csak azért is, mert mindkét bíróság olyan szempontokra alapozta keresetének elutasítását, mint pl. a hanghordozása, a hangszíne vagy vélelmezett hallgatói reakciók. A két bíróság tehát teljesen ellentétes következtetéseket vont le a szavak nyelvtani jelentéséből, és a hanghordozásnak túlzott, indokolatlan jelentőséget tulajdonított. A Kúria ítélete pedig azért sem megfelelően indokolt, mert a fő érve pusztán annyi volt, hogy egyetért a másodfokú bírósággal.
- [18] Az indítványozó az Alaptörvény II. cikkének valamint a VI. cikk (1) bekezdésének a sérelmét is állította. Ennek kapcsán kiemelte, hogy a véleménynyilvánításnak korlátot képez a bántó illetve sértő kifejezések használata, és még egy közéleti vitában is korlátozhatatlan az emberi méltóság. Ezzel összefüggésben az indítványozó hosszasan összefoglalta az Alkotmánybíróság kapcsolódó gyakorlatát. A konkrét ügy tekintetében pedig kiemelte, hogy a kifogásolt cikk megsértette a jóhívnévhez való jogát, rombolta a róla kialakult társadalmi vélekedést. A cikk állításai tényállítások voltak, és az indítványozó álláspontja szerint valótlanak, amelyeket a másodfokú bíróság és a Kúria nem, illetve nem megfelelően ismert fel és értékelt, ezáltal sérült az Alaptörvény II. cikke valamint a VI. cikk (1) bekezdése. Álláspontja szerint jelen ügyben is a sajtótájékoztatóról tájékoztató sajtóval szembeni követelmények szerint kellett volna eljárnia az alapügy alperesének, és az eljáró bíróságoknak is az erre vonatkozó alkotmánybírósági tesztet kellett volna alkalmazniuk. Ezt azonban azok elmulasztották.
- [19] 2. Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [20] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.
- [21] 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [22] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. §-a és az Ügyrend 28. § (1) bekezdése alapján határidőben érkezett.
- [23] Jelen ügyben az alkotmányjogi panaszt az alapul szolgáló eljárás felperese nyújtotta be az ügyet érdemben lezáró bírói ítélettel szemben, amely tekintetében további jogorvoslatnak nincs helye.
- [24] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozzon. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában ezen követelménynek eleget tett.

- [25] 2.2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott az Alaptörvény II. cikkének a sérelmére is. Ennek körében azonban kizárólag az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével összefüggésben állította az emberi méltósághoz való jogának a sérelmét (illetve a sajtószabadsághoz való jog korlátjaként hivatkozott arra). Az Alaptörvény II. cikkének sérelmét állító önálló érvelést tehát az indítványozó nem adott elő. Tekintettel arra, hogy az indokolás hiánya az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az ügy érdemi elbírálásának akadálya, ezért jelen ügyben az Alaptörvény II. cikkének vizsgálatára nem volt lehetőség.
- [26] 2.3. Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében megállapítható, hogy az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. Az indítványozó megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítvány benyújtását részletesen indokolta, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [27] Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének a sérelmét elsősorban azért állította, mivel álláspontja szerint a másodfokú bíróság, valamint a Kúria ítéletük meghozatala során nem vették figyelembe a sajtótájékoztatóról tájékoztató sajtóval szembeni, az Alaptörvényből eredő követelményeket, és ezáltal tévesen döntöttek a sajtóhelyreigazítási kérelmről, amivel megsértették a jóhírnévhez való jogát. Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikkének a sérelmét tehát elsősorban abban látta, hogy az Alkotmánybíróság által az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésével összefüggésben kialakított tesztet nem alkalmazta a másodfokú bíróság, valamint a Kúria, és ezáltal nem kötelezték az alapügy alperesét, az általa közzétett cikkben szereplő valótlan tényállítások korrigálására.
- [28] Az indítványozó tehát az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének a sérelmét a IX. cikk (2) bekezdéséből következő alkotmányos szempontok nem teljesülése miatt állította. Az alkotmányjogi panasz azonban nem tartalmaz hivatkozást az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésére. Ennek ellenére elvben vizsgálható lenne jelen indokolás mellett is az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésének a sérelme, mivel a IX. cikk (2) bekezdéséből fakadó követelmények és az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdéséből következő jóhírnévhez való jog szoros kapcsolatban állnak. Jelen ügyben azonban az indítványozó elsősorban azt kifogásolta az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével kapcsolatban, hogy a másodfokú bíróság, valamint a Kúria a keresetlevelében kért helyreigazítási kérelem egyes elemeit, a rendelkezésére álló hangfelvétel alapján véleménye szerint tévesen ítélték meg (pl. jelentőséget tulajdonítottak a hanghordozásának valamint hangszínének). Az Alkotmánybíróságnak azonban nem terjed ki a hatásköre a szakjogi kérdésekben történő felülbírálatra. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ugyanis nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket az érveket, illetve a konkrét ügyben az irányadó jogszabályok bírósági jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4], megerősítette többek között: 3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [29] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével összefüggő alkotmányjogi panasz elemet érdemben nem vizsgálta.
- [30] Az indítványozó a kifogásolt bírósági ítéleteket az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelme miatt is támadta.
- [31] Ezzel kapcsolatban fontos kiemelni, hogy az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [32] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét abban látta, hogy a másodfokú bíróság túlterjeszkedett a fellebbezés keretein, amelyet a Kúria sem korrigált, és olyan kérdést vizsgált (pl. az „igaz” szó jelentőségét), amelyet az alapügy alperese fellebbezésében nem emelt ki. Emellett a két érintett bíróság nem tett eleget a megfelelő indokolási kötelezettségének sem.
- [33] Az indítványozó is hosszasan idézte és összefoglalta az Alkotmánybíróság indokolási kötelezettséggel összefüggő gyakorlatát, amelyet az Alkotmánybíróság továbbra is irányadónak tart. Emellett azt is fontos kiemelni,

hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény rendelkezései [lásd: 369. § (3) bekezdés] szerint a másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során a fél által az első- vagy másodfokú eljárásban hivatkozott tény megállapítására bizonyítást folytathat le, és annak alapján a tényállást módosíthatja, kiegészítheti. A másodfokú bíróságnak tehát joga volt alaposan elemezni a hangfelvételt és ez alapján a tényállást korigálni, valamint abból következtetéseket levonni. Emellett az is megállapítható, hogy a másodfokú bíróság, valamint a Kúria minden felvetést és döntésének minden elemét megindokolta, azokat jogszabályi hivatkozásokkal és bírósági gyakorlattal alátámasztotta. Ez önmagában természetesen nem jelenti a támadott ítéletek indokolásának helyességét, és ezt az Alkotmánybíróság jelen ügyben, mint szakjogi kérdést nem is vizsgálhatta. Az Alkotmánybíróság egyetlen kérdést vizsgálhat az alkotmányjogi panasz keretében, mégpedig azt, hogy az indokolási kötelezettség sérült-e, és ha igen, az eléri-e a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének a szintjét.

- [34] Jelen ügy tekintetében a fentiek alapján azonban az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a támadott ítéletek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alkotmányellenesség kételyét (mivel a másodfokú bíróság, valamint a Kúria eleget tett indokolási kötelezettségének, ugyanis minden döntését érvekkel támasztotta alá – akkor is, ha azzal az indítványozó szakmai szempontból nem értett egyet), és az ügygel összefüggésben olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés sem azonosítható, amelynek tisztázását az Alkotmánybíróság (mint korábban még nem tisztázottat) indokoltan tartana.
- [35] Az alkotmányjogi panasz tehát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében sem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek.
- [36] 3. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjának, valamint a 27. § (1) bekezdés *a)* pontjának, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2023. március 7.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [37] Előadó alkotmánybíróként a végzés rendelkező részét, valamint indokolását is támogattam. Egyúttal azonban – a jelen alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálhatóságát nem érintve – szükségesnek tartom kiemelni, hogy az egyetemek önállóságát az Alaptörvény védi. Erre tekintettel egy egyetemi előadás nem része a közéleti vitának, így az ott elhangzó közlést nem a közügyek szabad vitatásaként kell értékelni.

Budapest, 2023. március 7.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2148/2022.

